

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 366/04-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Yue Xiong Zhoua, na neznámom mieste v cudzine, vo veci porušenia čl. 41 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 3, čl. 8 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, čl. 23 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, čl. 10 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach a čl. 2, čl. 9, čl. 10 a čl. 27 ods. 4 Dohovoru o právach dieťaťa vyhostením leteckou cestou 28. mája 2004 za policajnej asistencie do krajiny pôvodu Úradom hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Migračným úradom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Yue Xiong Zhoua o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2004 doručená sťažnosť Yue Xiong Zhoua (ďalej len „sťažovateľ“), na neznámom mieste v cudzine, vo veci porušenia čl. 41 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 3, čl. 8 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 1 Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (ďalej len „dohovor proti mučeniu“), čl. 23 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, čl. 10 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach a čl. 2, čl. 9, čl. 10 a čl. 27 ods. 4 Dohovoru o právach dieťaťa vyhostením leteckou cestou 28. mája 2004 za policajnej asistencie do krajiny pôvodu, Úradom hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Migračným úradom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Zo sťažnosti vyplýva, že ju v zastúpení sťažovateľa podal advokát JUDr. M. M., B., bez toho, aby k nej pripojil splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom ako obligatórnu náležitosť návrhu na začatie konania o sťažnosti ustanovenú v § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Vzhľadom na to ústavný súd listom z 28. septembra 2004 vyzval uvedeného advokáta, aby v tridsaťdňovej lehote predložil splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v súlade so všeobecne záväznými predpismi a odstránil ďalšie nedostatky sťažnosti, na ktoré ho upozornil.

Advokát JUDr. M. M. odpovedal na výzvu ústavného súdu podaním z 18. októbra 2004, ktorým upresnil časť sťažnosti týkajúcu sa návrhu na rozhodnutie vo veci samej, a zároveň k nemu pripojil splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom, ktoré podpísala „S. M., nar. 21. júla 1977“ označená ako manželka sťažovateľa.

Porovnaním osobných údajov o manželke sťažovateľa s údajmi na oznámení o uzavretí manželstva sťažovateľa z 28. apríla 2003 pripojenom k sťažnosti ústavný súd zistil, že tieto sa nezhodujú (nesprávne uvedené priezvisko a dátum narodenia).

V označenom podaní sa ďalej uvádza: *„Nakoľko sám sťažovateľ sa nachádza v Číne, nie je možné zabezpečiť originál plnej moci od neho, žiadame Ústavný súd Slovenskej republiky, aby akceptoval plnú moc na zastupovanie pred Ústavným súdom SR od jeho manželky, resp. ak by sa nejavila postačujúca plná moc od manželky, žiadame, aby Ústavný súd SR ustanovil analogicky podľa § 29 a 30 Občianskeho súdneho poriadku sťažovateľovi opatrovníka vzhľadom na to, že je to potrebné na ochranu jeho záujmov a vzhľadom na to, že pobyt sťažovateľa nie je známy.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pokiaľ sú tieto podmienky splnené, ústavný súd podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodne o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. V prípade nesplnenia niektorej z podmienok rozhodne v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti.

Sťažnosť nemá ani po jej doplnení na základy výzvy ústavného súdu náležitosti predpísané zákonom.

Z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že k návrhu na začatie konania vrátane sťažnosti sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Citované ustanovenie treba vykladať v kontexte § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že splnomocnenie musí byť udelené navrhovateľom (sťažovateľom). Splnomocnenie pre advokáta JUDr. M. M. na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom nepodpísal sťažovateľ.

Advokát JUDr. M. M. sa v tejto súvislosti dovoľáva, aby ústavný súd „... *ustanovil analogicky podľa § 29 a 30 Občianskeho súdneho poriadku sťažovateľovi opatrovníka vzhľadom na to, že je to potrebné na ochranu jeho záujmov a vzhľadom na to, že pobyt sťažovateľa nie je známy*“.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde „Ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku“. Podľa názoru ústavného súdu v konaní o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, v ktorej sa namieta porušenie základných práv alebo slobôd, neprichádza do úvahy primerané použitie ustanovenia § 29 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pretože to vylučuje povaha veci. Konanie pred ústavným súdom bezpodmienečne vyžaduje povinné právne zastúpenie sťažovateľa. Ak je sťažovateľ na neznámom mieste, ústavný súd nemá žiadnu právne akceptovateľnú možnosť overiť, či sťažnosť podal tak, ako to vyžaduje čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy alebo ju podal niekto v jeho mene, čo však podľa citovaného článku ústavy nie je

prípustné. Takému účastníkovi nie je možné v procesnej pozícii sťažovateľa ustanoviť opatrovníka, pretože použitie § 29 OSP sa v skutočnosti vzťahuje na toho účastníka, ktorý je žalovaný a je na neznámom mieste.

Z uvedených podaní advokáta vyplývajú dve procesne významné skutočnosti. Prvou skutočnosťou je to, že napriek výzve ústavného súdu dosiaľ nie je preukázané, že sťažnosť podal označený sťažovateľ, čo je základným predpokladom (náležitosťou) na to, aby sa sťažnosť prijala na ďalšie konanie (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde). V posudzovanom prípade je to neodstránený, hoci odstrániteľný nedostatok podmienok konania pred ústavným súdom. Druhým nedostatkom náležitostí sťažnosti je to, že advokát nebol spôsobilý predložiť splnomocnenie od osoby, ktorú chce zastupovať v konaní pred ústavným súdom, a navrhuje úkony ústavného súdu, ktoré nie sú prípustné pre ústavný súd ako jediný súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), tak ako to už bolo uvedené.

Preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2004